

Táborový zpěvník

Ven-ku-je po-řád pa-ná-ček, slu-ní-čko ne-u-vi - dí - me,
bu-de-me do-ma a všech - no sní - me, a-le slu-ní - čko chce-me br-zy vi-děť!

Medvídek Pů s Václavem Koubkem

Pojd' blíž

Ami Jestli tak jako já cítíš vůni kopre G tin

Ami Jestli tak jako já dýcháš jedním tajemst G vím

Ami Jestli tak jako já máš někoho G rád, zašep Ami táš

Tak Ami pojdte blíž Dmi k nám les snad voní i C vám

Ami Nebojte se říct milu Dmi ji, je Ami den a G v něm jsme

Ami my

La lá la lá la lá

Mraky jdou

1. D Když jsem šel od tebe Ami nad ránem pěšinou,
G šel za mnou malinký A mrak.

D Šel za mnou, nad hlavou, Ami mráček cos vydechla,
G když jsem do pole A spad.

R: Mraky D jdou, A jdou, G jdou, po A malú jak D hroši.

D Jdou, A jdou, G otvíraj A nad námi D tlamy.

G Jdou, jdou, A jdou, jeden, dva i D tři,

D Jdou, A jdou, G jdou, A naproti D jdou.

2. Když jsem šel za tebou, přšelo najednou,
deštěm jsem naplnil dlaň.

V té dlani, zrcadle, chytím co je krásné a pak ti ji vypít
dám.

Rf: Mraky jdou (2x)

Sedni si a jen se dívej

1. Když jsi jak ^Dpták co potmě vlít do podkroví
a ^Ghledáš cestu ^Azpáteč ^Dní.

Když jsi jak ^Dpán co dlouho spí a ^Gprobudí se ^Ana
koneč ^Dný

Tak ^Dsedni si a jen se dí ^Avej, ^Dsvět nemá podkro ^Gví

Tak ^Dsedni si a jen se dí ^Avej ty ^Dne to ^Atramvaj ^Dkončí

R: A zvolj ^Djá, a zvolj já a zvolj já já já

Běž a ^Dstaň se chvíli dítě, kup si ^Gčokoládu udělej si ^Afajn

nech svý ^Djistý jméno v bytě oslov ^Gcizí lidi na ulici ^Asám

Náhody jak mraky utí ^Dkaj,

těm co ^Akrok počítaj hvězdy nepa ^Ddaj

^DHó ^Ghó ^Dhó hop hop...

2. Když jsi jak pták co potmě vlít do podkroví
a nezná cestu zpáteční

Když jsi jak pán co dlouho spí a probudí se na konečný

tak sedni si a jen se dívej, svět není jen jedna tvář

tak sedni si a jen se dívej pěším se namůže nic stát

R: A zvolj já...

Hlavy

1. ^{Ami} Největší hrom je když strom padá
^G lámou se větve a trhají se léta ^F slyšíte to stejně jako ^E já
Větve se říjí do kapradí to koruna padá právě z tvý hlavy
Dnes jenom strom, zítra hlava tvá
 2. Ze stromů stroje dělají sloupy,
bijí je do země svazují dráty
za sebou tyče jak procesí stojí, holý celý pankový hlavy
- R: ^{Ami} Pípaají do světa, pípaají do světa, pípaají do světa
^E tututu tá, tututu tá, tututu tututu tututu tututu tá

... a Markem Ebenem

Mráček

1. Jak ^C krásné je být ^{G7} mráček a plout ^C po nebi
/: ^C každý malý ^{G7} mráček zpívá ^C si jak ^{G7} ptáček viny
^C vindami :/
2. Jsem rád že jsem mráček pluji po zemi,
/: mám šedivý fráček zpívám si jak ptáček viny vidnami :/

Čokoláda

1. ^C Láda láda ^{G7} čokoláda, ^C tu má každá ^{G7} bába ráda ráda
^C i když se jí ^{G7} třese brada, ^C láda láda ^G čokolá ^C da
2. Láda láda čokoláda tou vždy uctíš kamaráda ráda
té si moje srdce žádá, láda láda čokoláda
3. Láda láda čokoláda, lepší je než marmeláda láda
láda láda čokoláda, tramtá rá rá tramta rá ra

Námořnický tábor – 2 roky prázdnin

Vzhůru na palubu

1. **Ami** Vzhůru na palubu **G** dálky **Ami** volají
Ami vítr už příhodný **G** vane **Ami** nám
Ami Tajemné příběhy **G** nás teď **Ami** čekají
Ami tvým domovem bude **G** oce **Ami** án

- R: **F** V ráhnoví plachty vítr **C** nadouvá
F žene loď v širou **C** dáli
Dmi kolébá boky **Ami** plachetnice
Dmi jak by si **E7** s ní jenom **Ami** hrál

2. Posádku ani škuner neleká
bouře ni uragán
přítomnost země oznámí nám
příletem kormorán
3. Náš ostrov vzdálený z vln se vynoří
z příbojů snů našich pustý kraj
zátoku stříbrnou úsvit odhalí
háj palem útesy bílých skal

- R: Příklad krájí vlny i tvůj čas
srdce tvé tluče rázně
dříve než naše cesta skončí
staneš se jedním z nás

4. V přátelství najdeš pevnou hráz
zbaví tě smutku bázně
dříve než naše cesta skončí
staneš se jedním z nás

Hobití tábor s Jimem Čertem

Píseň Durinova lidu

1. **Hmi** Dřív než-li vzejde **A** světlo dne,
přes horstvo, jež se **Hmi** v mlze pne,
jdem do hlubin, kde **A** vládne stín,
hledat své zlato kouzel **Hmi** né.
2. Znal naše kouzla zemský klín, když rod náš v třesku kovadlin
kul klenoty a temnoty zaháněl v slujích, kde spal stín.
3. + A mnohý elf či dávný král měl od nás meč, co zářně vzplál,
když náš um těm vladařům do jílců oheň včaroval.
4. Dali jsem stříbru hvězdný třpyt, korunám zlatým slunce svit,
tu krásu krás a skvělý jas jsme předli z drátků jako nit.
5. + Dřív než-li vzejde světlo dne, přes horstvo, jež se v mlze pne,
jdem do hlubin, kde vládne stín, pro svoje zlato kouzelné.
6. A co jsme měli pohárů a zlaté harfy postaru,
jenže náš zpěv, člověk či elf, neslyšel nikdy ani hru.
7. Sosny se s nářkem prohnuly, zlé vichry nocí vanuly,
les rázem vzplál a plápolal tak jako tisíc fakulí.
8. + Zvon v údolí bil na poplach a lidem zbělil tváře strach,
když dračí spár hůř než žár jim pohřbil město v sutinách.
9. Dýmala hora pod lunou v tu chvíli pro nás osudnou,
každý se bál, než drak ho sklál pod svými drápy, pod lunou.
- 10.+ Dřív nežli vzejde slunce svit, přes chmurný, mlžný horský
štít jdem do hlubin, kde vládne stín, mu harfy své i zlato vzít!

Tak nasedni

1. **Emi** Cesta jde pořád **D** dál a dál, kupředu, pryč jde **Emi** od mých vrat.
Daleko už mi utekla a musím za ní pospíchat.
Na lehkých nohou dám se nést, až k cestě větší, nežli znám,
Tam, kde se stýká mnoho cest. **C** A potom kam, to nevím **Emi** sám.
Sbohem krbe s komnatou. Ať padá déšť a vichry řvou,
Jen nasedni než se rozední, jsme za lesem a za horou.

R: Tak nasedni, tak nasedni, musíme jet než se rozední,
tak nasedni, tak nasedni zapomeň na vše za námi.
Tak nasedni, tak nasedni, musíme jet než se rozední,
tak nasedni, tak nasedni, dlouhá je cesta před námi.

2. Roklinka s Elfy čeká nás, na louce, nad níž strmí sráz
Do pustých blat, žene nás chvat, kam pak, to neví nikdo z nás.
Skřeky se nesou noční tmou, to Černí jezdcí v mlhách jsou,
V dáli mizí jejich hlas, musíme jít, dokud je čas.
Nepřítel za námi, před námi děs, za lůžko postačí zelený vřes,
Až nakonec vše zdoláme, a odpočinem od svých cest.

R: Tak nasedni ...

Harry Potter dle Jana Spáleného

Bradavice

A7 Vezmu svoji sovu do Bradavic je tam krásně až srdce usedá **(D7, A7)**

R: **E** Na půdě hraje průhlednej duch a jeho **D7** hudba dělá díru do kůže
a vy víte kdo **A7** táhne, **D7** táhne a vytáhnout **A7** nemůže

1. Vezmu svoji sovu a svou žábu do Bradavic ... R: Na půdě...

2. Zrzavá veverka vtrhla do Bradavic ... R: Na půdě...

3. Vezmu svoji sovu, svou žábu a všechna zvířátka do Bradavic...

R: Na půdě...

Narnie dle Radůzy

Jednou to pomine

1. **Emi** Jednou to pomine, bílý zlo, jen my **D** ne,
jednou to přebolí, **Emi** ať je to **H** cokoli.
Emi Jednou se vyhrabem ze zimního trápe **D** ní,
D mezi zemí, nebem **Emi** nic na věky **H** není.,

R: S **Emi** As **D** la **Emi** nem snad nás **D** půjde **G** víc
G nezapo **Emi** meň na věky **G** sám
H nejsi **Emi** nic.

2. Jednou se zbavíme chladu, co přinesla,
nějak to přežijem, zlo půjde od vesla.
Všichni porozumí, jak nás obelhává,
hůlka se přelomí, bude to za náma.

R: S Aslanem ...

Ráno

1. **Emi** Lásko má, pojd' **Ami** blíž, **D** lehni si **Emi** ke mně.
Emi Vzbud' se, jestli **Ami** spíš **D** stiskni mě **Emi** pe **Ami** vně.

R: **Emi** Rá **Ami** no, **D** rá **G** H **Emi** rá **Ami** no, **D** je to **Emi** dávno...

2. Vzbud' se, jestli spíš, ještě mě líbej.
Miluju tě, víš, svět je tak divnej.

R: Ráno, ráno, je to dávno...

Voda - Hradišťan

Modlitba za vodu

- ^C Ubývá míst, kam ^A chodívávala po vodu
Má ^{Dmi} starodávná milá, ^B starodávná ^A milá
^B Kde laně tišily žízeň, kde žila ^A rosnička
^B A poutníci skláněli se nad hladinou
^A Aby se napili z dlaní
- Ubývá míst, kam chodívávala po vodu
Voda si na to vzpomíná, voda je krásná, voda má
R: ^{Dmi} Voda má, ^C voda má rozpuštěné vlasy ^{B,A}
^B Chraňte tu vodu
a ^{E7} nedejte oslepnout ^A prastaré zrcadlo hvězd
- A přiveďte k té vodě koníčka
Přiveďte koně vraného jak tma Voda je smutná /:voda má:/
R: Voda má rozcuhané vlasy
A kdo se na samé dno potopí
Kdo potopí se ke hvězdám pro prstýnek
- Ubývá míst, kam chodívávala po vodu
Voda je zarmoucená vdova Voda má, voda má
R: Voda má popelem posypané vlasy
Voda si na nás stýská

Oheň – Jim Čert

U ohně sedím, přemítám

1. U ohně sedím, přemítám o všem, co jsem kdy uviděl,
o lučnícím kvítí, motýlech z letních dnů, kterými jsem šel;
o žlutém listí, babím létě v tolika prošlých podzimech;
o mlze, o stříbrném slunci, svištění větru ve vlažných sech.
2. U ohně sedím, přemítám, jaký to asi bude svět,
jaké to bude zimu zřít a jaro - to už nevidět.
Vždyť všechno, co jsem neviděl, je víc nežli to viděné!
A každé jaro v každém háji je zase jinak zelené.
3. U ohně sedím, přemítám o lidech z dávno přešlých let
a o lidech, jež nepoznám, a jaký bude jejich svět,
však zatímco tak přemítám o časech dávno minulých,
zdaleka krokům naslouchám, kdy poutník stane ve dveřích.

Země – Pavel Lohonaka Žalman

Jantarová země

1. **Ami** splašenejch **C** koní už zase lovci **Ami** střílí
ulicí je **C** ženou dolů k ohra **Emi** dám
zítra jako **Dmi** vloni hra je pro ně **Ami** dohraná
bujný hlavy **Dmi** skloní někam do **Ami** trávy
- R: **Dmi** Krá - až si kabát **Ami** změní, **Dmi** krá - bílé vrány odle **Ami** tí
Dmi krá - v Jantarový **Ami** zemi , přista **F** nou v jiném stole **Emi** tí
2. Zamčený jsou stáje kat už hřívý stříhá
lovčí král je v kapli po stý korunován
sníh pomalu taje těla stromů se probouzí
v Jantarový zemi bude zas co pít

Vítr – Radůza

Žlutý gladioly

1. Ten **Dmi** vítr mě **Bb** bere **A** pěkně pod kr **Dmi** kem,
Dmi životem **Bb** žene a **A** jenom úpr **Dmi** kem
Gmi cestou mi zpívá, **Dmi** kde už všude **A** byl,
Dmi já napůl **Bb** živá **A** hledám jeho **Dmi** cíl.

R: **F** Žlu **C** tý, **Dmi** žlu **C** tý **F** gla **C** di **Bb** **F** o ly
Bb s nebem si **Dmi** tančí,
C tančí s nebem **F** barkaroly
Bb s nebem si **Dmi** tančí **C** žlutý gladi **Gmi** **Dmi** o ly.

2. Ten vítr mi zpívá sukně z boků bere,
jaká láska divá do srdce se dere,
jaká láska divá mi to v srdci roste
nevyjdu z ní živá pálí mě až v kostech.

R: Žlutý, žlutý gladioly...

Ten vítr, co hojí mě i všechno kolem,
třese mnou jak chvojím nad vánočním stolem,
to vítr, jen vítr jen vítr se mnou zbyl
s sebou mě nese a v dálce vidím cíl...

Havraní osada – Jim Čert

Havran

Emi Havran letí nad lesy i Ami slunce je Emi výše
Emi havran letí nad hory, jen Ami větry jdou Emi dál.
Emi havran se nebojí, má silný dráp
havran se nebojí, Ami umí se Emi rvát
Havran, havran, havran, havran,
krá, krá, krá, krá, a-a-á

Plyshanie – Traband

Na moři

1. Hmi Kdysi a kdesi na širém moři D vezl náš koráb do přístavu
A vzácný náklad, drahé zboží, F# zlato šperky, koření
kávu.

A jak to bejvá, zlej osud mořský vlky nešetří,
daleko od břehu uvízl koráb v úplném bezvětrí.

Rf: /: D Nic dobrýho z toho nekou A ká,
když G do plachet nám vítr nefou Hmi ká.:/ F#
Hmi Hou, hou samá voda, A hou, hou samá voda,
Hmi hou hou samá voda nepři F# hoři Hmi vá

2. Tak míjej dny a míjej týdny a pořád jako na potvoru,
vlny se nehnou, moře je klidný a žádná země na obzoru.
Námořníkům kručí v bříše, hladý přišli o rozum,
vrhají se přes palubu do tlamy žralokům.

Rf: /: Nic dobrýho z toho nekouká,
když do plachet nám vítr nefouká.:/

/:Hou, hou samá voda, hou, hou samá voda,
hou hou samá voda nepřihořívá:/

Holubinky – Milan Hlavsa

Muchomůrky bílé

1. ^D Člověk ze zoufalství ^G snadno pomate se
^D muchomůrky bílé ^G budu sbírat ^{Emi} v lese
^D o-o-o-ó-ó - muchomůrky ^G bílé
2. Muchomůrky bílé - bělejší než sněhy
sním je k ukojení své potřeby něhy
o-o-o-ó-ó - muchomůrky bílé
3. Neprocitnu tady - až na jiným světě
muchomůrky bílé budu sbírat v létě
o-o-o-ó-ó - muchomůrky bílé

Sanatorium dle Hapky a Horáčka

- ^A Vyval keksy, nalej ^{E7} rum
^A Otvíráme novej ^{E7} dům
otví ^{Hmi} ráme stánek vlastních ^{E7} radovánek
zvaných ^{Hmi} sana ^{Hmimaj7} tori ^{Hmi7} um, ^{E7} sanatori ^A um
- Ten dům oblud třicet let
stavěli sme v akci Z
Sami mezi svými, tuze ošklivými
Stavěli jsme hrad svým snům – Sanatorium

R: Nos jak ^A skoba, voči ^{E7} šejdrem, jsi tu ^D dobře pojď ^A dál
Nejsi hezkej, jenže ^{E7} koukej škare ^{H7} dější jsem ^{E7} já
3. A já s gustem piju rum,
už je konec smutným dnům.
Notuju si tence píseň vydědění,
vivat Sanatorium, Sanatorium.
4. Chroupej keksy při tom zkus,
zapomenout na předkus.
Po zlém snu je veta, krutý výsměch světa
změní dneska v pouhý šum, Sanatorium.
5. Jen se smějte, že mám pleš,
furt jsem na tom lépe než
s olysalou duší jsem ten, který tuší,
že svět krutých to je dům, Sanatorium.

R: Nos jak skoba...
6. Proto se mnou vypij rum,
každý z nás je unikum.
lette jako ptáci, krásní voškliváci,
zve vás Sanatorium, Sanatorium.

Jiří Schmitzer

V ruce sekýru maje

1. V ru^A ce se^{E7} kyru^A ma^{E7} je, já^A šel jsem^D na pe^A trž^{E7} el
a^A usek'^{E7} jsem si^A ru^D ku, v níž^A jsem se^{E7} kyru^A dr^D žel,
v níž^A jsem se^{E7} kyru^A dr^A žel.

2. Věc divná připadla mi a neskutečná zcela,
vždyť přece druhá ruka, /: ta ulétnout mi měla. :/

R: "^CSysel, vidle, ^Gstůl," zpívám, ^Dkdyž něco ^Anechápu,
"sysel, vidle, stůl," když cos nepochopím,
"sysel, vidle, stůl," a po sklence zatápu,
"sysel, vidle, stůl," a netrap se tím.

3. Tak hnedka jsem se zeptal cestou domů hajného,
co jsem ho potkal kráčet /: prakem postřeleného. :/

4. A hajný odpoví mi: můj milý hochu smělý,
když gumu špatně napneš, /: i prak do tebe střelí. :/

R: Sysel, vidle, stůl, + tak^{E7} netrap se^A tím ...

Liliová Hora, Javory

Kdysi před Léty

^DKdysi před léty si^{A7} lidi občas^D zaspívali,
kdysi před léty^{A7} byl prý na to^D klid,
dneska je to jinačí, ^{A7}co bychom si^D namlouvali,
ale říkat si to nestačí, ^{A7}pojdte vstát a^D jít,

jít krajinou a učit se zas slyšet slova
těch starých písní, které člověk znal,
zpívat a hrát a sem-tam si i pamatovat,
kdo jen chvíli stál, že stojí opodál.

Cesta kolem světa

Cesta dom' dle Zuzany Navarové

1. Sbalím si ^C kufr, stan a ^G celou svoji ^{Ami} partu ^F
a ^C radši dvoje boty ^{Ami} na tu cestu ^{G7} dom' ^F
Bude tam ^C Willy, starej ^G Fog, věrný ^{Ami} Paspartout ^F
tajemná ^C Auda z mlžnejch ^{G7} hor a dutej ^C strom
2. A každěj kilometr zapijeme lákem
za každou vokurkou si poškrábeme nos
anebo ucho, to, když pojedeme vlakem
smradlavým jako stádo koz
R: Jipijá, ^{Ami} jé, jupí - ^F plaťte za mě ^C činži ^{Ami}
^F než najdu ^G poklad podle ^{E7} skal
Jipijá, ^F jé, jupí - hrajte za mě ^C „džindži, ^{Ami} džindži-brindži“
^F na mě už vítr zapís ^{G7} kal
3. Sbalím si kufr, stan a první lístek z lípy
to jenom jeho Duch ví, pro koho to rost' ^F
a že mě vedly k nám jen v srdci Rychlý šípy
a že s nima přejdu přes kamenej most
R: Jipijá, jé, jupí - plaťte za mě činži...
^F Škotovej uzel pevnou ^C kličku na provaz
^D Zatáhnu drc, ^{G7} utáhnu stěžeň na doraz
R: Jipijá, jé, jupí - plaťte za mě činži...
Tahle písnička má jenom čtyři sloky
a ta třetí sloka vůbec nelhala
protože napadla mě jenom na tři kroky
blátem cestou od Karla Plíhala
R: Jipijá, jé, jupí - plaťte za mě činži...
4. Sbalím si kufr...

Sandmanův svět, Znouzectnost

Divadlo Snů

1. ^C Hvězdy sví ^F tí, ^C gong dozní ^G vá,
za vteřin pár je zahájení.

Opona se otevírá
a jdou a jdou a jdou a jdou

2. Každý tam má ten jeden svůj,
oči zavři, chvíli postůj.

Za okamžik najdeš svůj sen
a jdou a jdou a jdou a jdou

Rf: ^C Víím, až půjdu ^G spát nebudu ^F sám
sny přijdou ^C za ^G mnou.

Vím, spánek je klíč pro těžkou bránu
rezavý ^C zámek ^G do světa ^C snů

3. Sen to je lék na utrpení
ostrov jménem "Zapomnění"

kouzelný váček se otvírá
a jdou a jdou a jdou a jdou

4. Představení pro jednu noc
teď přichází nám na pomoc

vyprodáno má divadlo snů
a jdou a jdou a jdou a jdou

Rf: Víím ...

Podzemí, Znouzectnost

Tunel

1. Chci sly-šet ^E jméno, ^{A7} vejdí ^E dál
vítej, ^{A7} jak jsi nás ^E našel
Jaký je důvod, řekni nám
který, Tě sem přivádí

Fl: eg#ec# hc#dee eg#ec# hc#de eg#ec# hc#deg#e eg#e c#ec# hc#h e

R: ^{Emi} Razíme tunel, drtíme kámen,
vykasej rukávy a ^D plivni do dlaní.
Dolů a dolů, do nitra země
lopaty cinkají a kopáčů chór zní ...

^E ó- ^{A7} ó- ^E ó-óó ó- ^{A7} ó- ^E ó-óó ó- ^{A7} ó- ^E ó- ^{A7} óó ^E ó

2. Ně-kte-rý díry nevedou nikam, jiný nekončí
My jasno máme, povídám
na konci týhletý se světlo objeví

R: Kopáči funí jak malí sloni choboty frkající vodu z kaluží
Územím Hádu převezem vládu
do ticha věčného teď mohutný chór zní ... ó-ó

R: Některý cesty nevedou nikam
a jiný pro změnu zas nikde nekončí
My jasno máme to já Ti říkám
na konci tunelu se světlo objeví a budem ^E tam!

You are my Sunshine

^DYou are my sunshine, my only ^{D7} sunshine
you make me ^G happy when skies are ^D gray
you'll never ^G know, dear, how much I ^D love you
please don't ^{As7} take my sunshine a ^D way

2012: Vesmírná odysea: Jak to dělaj kosmonauti

1. ^C Dneska jsem ^F se u sní ^G daně ^F zase du ^C sil, ^{F,G} ^F
^C bylo ^F ná ^F ký suchý ^G těsto - ^F já vám zku ^C sil, ^{F,G}
někdo ^{Ami} kleje, a tím ^D hřeší proti ^C Bohu,
já však ^F hledím ^G na ob ^C lohu. ^{F,G}
^F Jak to ^C dělaj', ^{F,G} no ^F řekněte mi, ^C jak to dě ^F laj'
kosmo ^G nauti ^A ?

^D Všude samý monitory, ^C budíky a stopky,
^G a mezi tím poletujou v ^C kabině ty ^D drobky,
ať mi nikdo neříká, že ^C to tam takhle chodí,
^G to by měli pěkněj bordel v ^{Bb} tý kosmický lodi.

R: (Ale) jak to ^C dělaj', ^{F,G} no ^F řekněte mi,
^C jak to dě ^F laj' kosmon ^G auti,
^{Gmi} vím, co dělaj' ^F pionýři, ^{Bb} vím, co dělaj' ^C skauti,
ale ^{Dmi} jak to dělaj' ^C kosmonau ^G ti?

2. Tuhle mi zas moje žena hnula žlučí:
mačkat pastu od konce se nenaučí,
tak jsem aspoň na chvíličku vypad' z bytu,
a hned jsem byl na orbitu.
Co když ti daj' do posádky nákou tetu,
čumíš na ni vod obletu do obletu,
navíc: praštit dveřma, to tam taky nejde,
to bys musel do skafandru, a to tě to přejde. R: (Ale) jak to...

3. Existuje jedna místnost v každým bytě,
kde je člověk v absolutní intimitě,
spousta lidí, pokud já vím, tam čte knížky,
já však hledím zas do výšky.
Jestli mají v kombinéze nákej pytlík
nebo prostě něco, kam by to hned chytli,
v časopisech odborných se marně hrabu,
jako kdyby tyhle věci byly tabu. R: (Ale) jak to dělaj'...

Sedm Let v Tibetu

Zuzana Navarová: Taši Dele

1. Přicházíš ^A z hor, ze Země ^{Amaj7} sněhů
slunce, co ^{A7} pálí do mra ^{F#} ků
kde řeky se ^{Hmi} rvou, o kámen z ^E břehu
a duše ^A lítaj na ^{Hmi} draku ^{E7}

2. Přicházíš z hor, ze Země sněhů
na střeše světa usínáš
já vím, každej tvor zná soucit i něhu
jenže ty dlouho se neozýváš

R: /: Taši de ^{Hmi7} lé Slunce Sanghy a ^{E7} Dharmy taši de ^A lé :/
^A Tu ^{Amaj7} tu-tu- ^{Hmi} du ^{E7}

3. You come up from highs from a land of snowcaps
And a sun that chisels through the clouds
Where rivers run quick and stumble on gemstones
And spirits fly with dragon wings

4. You come from up high, from a land of snowcaps
You doze on the rooftops of the sky
I know that all creatures know feeling and questions
I just haven't heard from you for so long

R: /: Taši delé shining sun of Sangha taši delé
Taši delé shining sun of Dharma tši delé :/

Po stopách Davida Livingstona

YoYo Band: Jedem do Afriky

R: Jedem do ^CAfriky Jedeme do ^{Ami}Zimbabwe
Jedem na ^Fhostinu Špatně to ^Gnedopadne
To co je před náma Lechtá nás u pupku
Mám strach, že skončím Něčemu v žaludku ó ^Cjé

1. Krokodýl zelený fláká se po pláži
Lehce se usmívá – vo něčem přemejšlí
Krokodýl zelený fláká se po pláži,
Co asi vymyslel, že na nás doráží

R:

2. Zebry a žirafy nemaj co na práci
Honěj se se lvama – maj z toho legraci
Když je lvi dohoněj tak je pak sežerou
Oni se nezloběj – souhlasej s přírodou

R:

3. Náčelník Bokassa chytne tě do lasa
Nacpe do lednice – masa jak u rasa
President Francie tam taky večerel
Když slyšel co tam je div z toho neumřel

R:

Monolog: Mafie

Emi, Ami, D, G

1. **Emi** Otevřeš dveře, **Ami** sfoukneš ten plamen
D čí je ta ruka **G** kolem tvých ramen?
Došlo ti, že je s tebou amen.
Buongiorno. Jsem tu. **Emi**

Ref: Ti Amo, tesoro. *Miluju tě miláčku.*
Ti Ami, ill mío oro. *Miluju tě zlato.*
Ti Amo, anatroccolo. *Miluju tě drahoušku.*
Ti Amo – venire vendeta! *Miluju tě – přijde pomsta!)*

Emi, Ami, D, G

2. Tvůj výkřik zoufalý tichem se nese,
Netrpělivost čepelí třese.
Domem se rozline hořká chuť krve,
Spi sladce, dobrou noc.

Ref:

Mezihra

Ref:

Monolog: Skrbeň

1. **Ami** Skrbeň není **E** žádná díra,
G to mě učí **D** každá víra.
Budhismus i křesťanství,
Skrbeň to je mé panství.

2. Lodě se tu staví z vrby,
na každým rohu slyšíš drby.
Žába kvákaj potichu,
slyšíš racky ve smíchu.
Nemáme tu zábrany
a každej tu je prolhaný.

Ref.: **G** Naivní, kdo **D** písni věří,
Ami každej si tu **E** pole měří,
aby přehnal souseda.
Soused to je nezbeda.

3. Skrbeň není žádná díra,
to mě učí každá víra.
To mě učí ve škole,
Skrbeň to je mé pole.

Rec: To se nemůžeš naučit ve škole,
to se musíš naučit Sám!

Ref: 2x Naivní, kdo písni věří,
každej si tu pole měří,
aby přehnal souseda.
Soused to je nezbeda.

Jiří Schmitzer

Letní louka

1. Letní ^Alouka je štěstí brouka
na ní snad všechno rozkvé^Etá
květy ji šatí a slunko zlatí
tak ponořme se do lé^Ata
 2. letní louka když vítr fouká
je jako kdyby tančila
a přes strach lidský tak fantasticky
až do srdce se vtlačila
- Rf.: Že mě pohla^Ddila včera se mi ^Azdálo
kopretina ^Ebílá a to není ^Amálo
když jsem ležel ^Du ní v té nejjemnější ^Atrávě
díval se jak se ^Csluní....tak stalo se to ^Aprávě
3. Letní louka je štěstí brouka
i motýl vám to potvrdí
ten kdo vleze na ni z meze
snad dojetím se rozprdí
 4. letní louka je jako mouka
kterou pečeme na chleba
všem snad zdá se při její kráse
že čím dál víc je potřeba
- Rf.: Že mě pohladila včera se mi zdálo
kopretina bílá a to není málo
když jsem ležel u ní v té nejjemnější travě
díval se jak se sluní....tak stalo se to právě

Jiří Schmitzer

Pramen

- ^D Slyšet je za šera ^{D9} kde pramen vyvěrá
^G i když je pod travou ^D skryt
^A chrobák i koloušek ^D chodí sem pro ^G doušek
^D když vládne večerní ^A klid
- Léto je překrásné s podzimem uhasne
a do kraje pronikne mráz
nikdy nezastaví potůček bublavý
^D ať už je ^A vně nebo ^D v nás
C G D D
, , ,
- U toho pramene i srdce znavené
začne si zas něco přát
Kdo chce jej s chutí pít nesmí ho zakalit
nesmí jej do lahví brát
- Jak studí na tvářích, jak jiskří na pažích
a nikde čas neztratí
jako lék schladí hněv, bystřeji pak proudí krev
když se k němu navrátíš.
- R: Ten ^E pramen, ten pramen, ten pramen když ^A zmohutní
^G tajně z nás leckdo ^D posmutní
že proud odnáší ^A cit
Když ^E pramen, když pramen se do šířky ^A rozleje
a ^G za čas k ústí ^D dospěje
v paměti měl by ^A mít, jak:
- Slyšet je za šera,

Vltava: Básník Les

1. Zase ^A cesta prašná ^D pod nohama ^A práší
zase květy rdesna ^{C#mi} můj smutek ^{Hmi} zháší ^E
zase ^{C#} myš mi z meze ^D do cesty vle ^E ze
ty kdo ^A víš – ^D víš ^E jak je v ^A lese!

V lese je ^D tónů jako v ^{H7} nejdražším trom ^{E6} bónu
a kdo to ^{C#} nepoznal ^H ten hned teď ať
klidně jde si ^E dál lalala lalalalala lalala lalalalala

2. Zase srdce kluka pod bundou ti ťuká
zase se sluncem být smíš jedna ruka
zas' cítíš že nebe rudne pro tebe
a svět je mír – mír pod sombrérem!

Les je tak krásný, les je nejmoudřejší básník
a kdo to nepoznal ten hned teď ať
klidně jde si dál lalala lalalalala lalala lalalalala

To ta Heľpa

1. ^{Ami} To ta ^{Dmi} Heľpa ^{Ami} to ta ^{Dmi} Heľpa ^{Ami}
to je ^E pekné ^{Ami} mesto
a v tej Heľpe a v tej Heľpe
švárnych chlapcov je sto

R: ^F Koho je sto ^C koho je sto ^G nie po mojej ^C vô ^E li
^{Ami} len za ^{Dmi} jedným ^{Ami} len za ^{Dmi} jedným ^{Ami}
srdiečko ^E ma ^{Ami} bolí

2. Za Janíčkom za Palíčkom krok by nespravila
za Ďuríčkom za Mišíčkom Dunaj preskočila

R: Dunaj Dunaj Dunaj Dunaj aj to širé pole
len za jedným len za jedným počesenie moje.

Bob Dylan

Knockin' On Heaven's Door

- G** Mama **D** take this badge from **Ami** me
G I can't **D** use it any **C** more
it's getting dark to dark to see
feels like I'm knockin' on heaven's door

R: Kn - kn - Amiknockin' on heaven's door
kn - kn - knockin' on heaven's door
Kn - kn - knockin' on heaven's door
kn - kn - knockin' on heaven's door
- Mama put my guns in the ground
I can't shoot them any more
that cold black cloud is coming down
feels like I'm knockin' on heaven's door
- R: [:Kn - kn - knockin' on heaven's door
kn - kn - knockin' on heaven's door
Kn - kn - knockin' on heaven's door
kn - kn - knockin' on heaven's door:]
(to fade out)

Bob Dylan/Robert Křesťan

Ještě jedno kafe

1. Máš ^{Hmi} sladkej dech a oči, kterým ^A patří svatozář,
a ^G vlasy máš jak hedvábí, když je ^{F#7} vhodíš na polštář,
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.
- Ⓜ: ^G Ještě jedno kafe bych si ^{F#7} dal,
^G ještě jedno kafe, kručí ^{F#7} nál, než pojedu ^{Hmi} dál.
2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.
- Ⓜ: Ještě jedno kafe bych si dal...
3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana.,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.
- Ⓜ: Ještě jedno kafe bych si dal...

Jan Vyčítal

Blues Folsomské věznice

1. Můj ^Eděda bejval blázen, texaskej ahasver,
a na půdě nám po něm zůstal ^{E7}ošoupanej kvér,
ten ^Akvér obdivovali všichni kámoši z oko ^Elí
a ^{H7}máma mi říkala: "Nehraj si s tou pisto ^Elí!"
2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhle ten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Ted' okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
a tak tady zpívám tohle Folsom blues.
Pravdu měla máma, říkala nechod' s tou holkou.
A taky mi říkala, nehraj si s tou pistolkou

Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř

Severní vítr

1. Jdu s ^D děravou patou, mám ^{Hmi} horečku zlatou
Jsem ^G chudý, jsem sláb a ^D nemocen
Hlava mě pálí a v ^{Hmi} modravé dáli
Se ^G leskne a ^A třpytí můj ^D sen

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí
Tam zbytečně budeš mi psát
Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
Já nechám si tisíc krát zdát

R: ^D Severní ^{D7} vítr je ^G krutý,
počítej ^D láska má ^{A7} s tím
^D k nohám ti ^{D7} dám zlaté ^G pruty
nebo se ^D vůbec ^A nevrátím ^D

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem
Už slyším je výt blíž a blíž
už mají mou stopu, už větrí že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž

4. Zde leží ten blázen, chtěl vilu, chtěl bazén
A opustil tvou krásnou tvář
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
Nad hrobem polární zář

Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř

Kdyby se v komnatách

1. ^C K životu na zámku ^{Gmi} mám jednu poznámku
^F Je tu neveselo, je tu ^C truchlivo
V ostatních královstvích ^{Gmi} nezní tak málo smích
^F není neveselo, není ^C truchlivo
- R: ^{C7} Kdyby se v ^F komnatách běhoun jak ^C hrom natáh
A na něm ^{Dmi} akrobati ^G začali ^C kejklovati
^{C7} Kdyby nám ^F v paláci pištěli ^C dudáci
To by se ^{Dmi} krásně žilo, ^G to by byl ^C ráj
2. Kde není muzika, tam srdce utichá
Tam je neveselo, tam je truchlivo
Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry
Kde není neveselo, žádné truchlivo R: Kdyby se...

Statistika

1. Je ^D statisticky dokázáno, že ^{Hmi} slunce vyjde každé ráno
^D a i když je tma jako v ranci, ^{Hmi} noc nemá celkem žádnou šanci.
- Rf: /: Statis ^G tika nuda ^A je, má však ^D cenné úda ^{Hmi} je,
nekle ^G sejte na mys ^A li, ona ^G nám to vyčís ^D lí. :/
2. Když drak si z nosu síru pouští a Honza na něj číhá v houšti,
pak statistika předpovídá, že nestvůra už neposnídá.
- Rf: Statistika...
3. Tak vyřidte to ctěné sani, že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí, tak bude o hlavičky kratší.
- Rf: Statistika...

Zdeněk Svěrák / Petr Skoumal

Na políčku v jetelíčku

Na po^D líčku v jete^G líčku, tam kde^A potok pramení,
dobře je nám po tělíčku, zákonem jsme chráněni.

^D Sosáčkama sosá^A me, ^D bez přestání to sa^A mé,

^D do pě^A ti, ^D do pě^A ti, ^D musíme být u maminky v dou^A pě^D ti

Pučmeloun

1. Tak jsme ^D čapli zlodě^G jíčka, šlo to ^A jako na drátku.
Pošleme ho ze sluníčka na pár týdnů do chládka.

Rf: ^D Dělá hmyzu ostu^A du, ^D zavřeme ho do su^A du,
^D do su^A du, do sudu, do sudu, do sudu:

"^D Tam si asi nějaký čas po^A bu^D du."

2. Tak jsme čapli Pučmelouda, že se trochu nestydí.
Samý podfuk, samá bouda, pochytil to od lidí.

Rf: Dělá hmyzu ostudu ...

Pod dubem, za dubem

R: ^{Ami} Pod dubem, za dubem, tam si na tě počiháme,

^E Pod dubem, za dubem, tam tě ošku ^{Ami} bem. ^G

1. ^C Loupežníci z povolání to jsou páni, to jsou páni.

^G Loupežníci z profese nejlepší jsou v okrese.

^C My řekneme ruce vzhůru a hned máme peněz fůru,

^G žádné jiné řemeslo nikdy tolik nene ^C slo. ^E

R: Pod dubem...

2. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy.
Sed' formánku na houni, přepadli tě vrahouni.

Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,

co šlohne, to nevdá, jelikož je nelida. R: Pod dubem...

Vodňanský/Skoumal: Naše pračka Zanussi

1. ^C Naše pračka Zanussi, ^F trha pradlo ^C na kusy.

^F Trha pradlo ^C jako žradlo, ^G strka si je do pusy.

2. Naše pračka Zanussi, něco přece žrat musí.

Naše pračka, extra značka, každý na ňu hartusi.

3. Lá, la, la, la...

4. Naše pračka Zanussi, se mi tím však nezhnusi.

Zanesu ji do opravny, tam, se o ňu pokusi.

5. U-u-udržbař položi ji na polštář

A pak řekne: „Mily pane, to je sabotáž“.

6. Lá, la, la, la... 7. =1.

8. U-u-udržbař urobi ji udržbu.

A ja zase muj ty prase, ja zas na něj bu bu bu

^F Je to tak, ^C je to tak, ^G zna to každý ^C Ostravak.

Petr Skoumal

Kdybych byl boháčem

Rf: Daj, daj, daj...

1. /:Kdy ^{Dmi} bych byl ^A bohá ^{Dmi} čem,
nеспal bych hrů- ^A ů ^{Dmi} zou;:/

Kdy ^{Gmi} bych byl ^{Dmi} bohá ^A čem,
ne ^{Dmi} спal bych ^A hrůzou,

/:že ^{Dmi} všechno ^A utra ^{Dmi} tím,
stanu se lů- ^A ů ^{Dmi} zou;:/

Rf: /: ^{Dmi} Daj daj daj, dava ^{Gmi} dava daj daj,
dava ^{Dmi} daj, dava ^A daj, dava, ^{Dmi} daj daj;:/

2. Kdybych byl malířem, třás bych se hrůzou,
že už se nepotkám se svojí můzou.

Rf: Daj daj daj,...

3. Kdybych byl modelkou nеспal bych hrůzou,
že vyjdu do ulic, stanu se čůzou.

Rf: Daj daj daj,...

4. Kdybych byl náčelník a měl dvě pecky,
nosil bych nátělník na nohou kecky.

Rf: Daj daj daj,...

5. Kdybych byl guvernér národní banky,
snad bych měl naději u vaší Anky.

Rf: Daj daj daj,...

6. Kdybych byl koníkem, pás bych se v trávě,
neměl bych starosti, žádný no právě Rf: Daj daj daj,...

Jiří Wabi Ryvola

Tereza (Osamělý město)

1. Ten ^Cden co vítr ^Dlistí z města ^Gsvál
můj ^Cdžíp se vracel ^Djako by se ^{Emi}bál
že asfaltový moře odliv má
a stáj, že svýho koně ^{E7}nepozná.

R: Řekni ^Gkolik je na světě kolik je takovejch ^Dměst
řekni ^{Ami}kdo by se vracel všude je tisíce ^{Emi}cest.
Tenkrát když jsi mi Terezo řekla že ráda mě máš
tenkrát ptal jsem se Terezokolik mi polibků dáš,
napos ^Dled, napos ^Gled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát.
Proč vítr mlátí spoustou okenic?
Proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón Flaut
a v závěji starýho papíru
válej se černý klapky z klavírů.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčí.

R:

Pavel Dydovič: Bláznova ukolébavka

1. ^D Máš má ovečko ^A dávno spát i ^G píseň ptáků ^D končí
kvůli nám přestal i vítr vát jen můra zírání zvenčí
Já ^A znám její zášť tak ^G vyhledej skrýš
zas ^A má bílej plášť a ^G v okně je ^A mříž

R: ^D Máš má ovečko ^A dávno spát
a ^G můžeš hrát ty mně ^E můžeš hrát
Vždyť ^D přijdou se ^G ptát,
zítra zas ^D přijdou se ^G ptát
jestli ty v ^D mých představách ^G už ^D mizíš

2. Máš má ovečko dávno spát dnes máme půlnoc temnou
Ráno budou nám bláznům lhát že ráda snídaš se mnou
Proč měl bych jim lhát že jsem tady sám
když tě mám rád když tě mám rád

R: Máš má ovečko...

Radůza: Cestou do Jenkovic

1. ^A Můj děda z kola ^{F#mi} seskočil
^G před prázdnou kašnou ^F na ná ^G městí
Na lavičce chleba posvačil
seřídil hodinky na zápěstí

R: A ^A čápi z komína ^E od cihelny
zobákem ^G klapou, asi jsou ^D nesmrtelný

2. Tři kluci v bílejších košilích, dělali se o poslední spartu
Ze zídky do záhonu skočili, přeběhli ulici, zmizeli v parku

R: A čápi...

3. V oknech svítěj peřiny, na bílý kafe mlíko se vaří
Teď právě začaly prázdniny, venku je teplo a všechno se daří

Pavel Lohonka Žalman

Jdem zpátka do Lesů

1. **Ami7** Sedím na kolejích **D** které nikam nevedou **G, C, G**
koukám na kopretinu jak miluje se s lebedou
Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu **G, Emi**
Jen ty **Ami** nejdeš holka zlatá **D** kdypak já tě dostanu **G, D**

R: **G** Z ráje my vyhnaní **Emi** z ráje,
kde není už **Ami7** místa **C7** prej něco se **G** chystá **D G**
Z ráje nablýskaných **Emi** plesů jdem zpátky do **Ami7** lesů.
C Za nějakej **G** čas **D**

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe
málo jsi se snažil málo šel jsi do sebe
Šel jsi vlastní cestou to se dneska nenosí
i pes kterej chce přízeň
napřed svýho pána poprosí

R:

3. Už tě vidím z dálky jak máváš na mě korunou
jestli nám to bude stačit zatleskáme na druhou
Zabalíme všechny co si dávaj rande
za branou, v ráji není místa
možná v pekle se nás zastanou

Vlasta Redl

Carpe Diem

1. **Ami** Nadešel asi **Dmi7** poslední den
podí **G** vej celá planeta **Emi** blázní
A já **Ami** neuroním ani **Dmi7** slzu pro ni
Jenom **G** zamknu dům
E A půjdu **Ami** po kolejích až **Dmi7** na konečnou
Hle jak **G** mám krok vojenský ráz **Emi** ný
A **Ami** nezastavím ani **Dmi7** na červenou
Natruc **G** předpisům
R: **Ami** Tak tady mně **G** máš **Ami**
Dnes můžeš **G** říkat klidně co **C** chceš
Zbylo tak málo slov
Tak **Ami** málo vět co **G** nelžou
Tak už si nebudeme hrát na román
Šetři růž nikdo nás nenatáčí
Je poslední den a zbyla nám jen
Miska cukroví
Ať všechny hospody dnes doženou plán
Ať svět z posledního pije a tančí
Já nebudu pít nechám naplno znít
V hlavě všechno co mám
Žádný slib z těch co jsem ti dal
Nejde vyplnit a nejde vzít spátky
Tak ať točí se svět mladší o deset let
Na desce Jethro Tull
Ať platí aspoň dnes co dřív jsem jen lhal
Carpe diem život je krátký
V tvých očích je klid
A nemám chuť snít co by bylo dál. R:

Vlasta Redl

Husličky

- D** Čí že ste, husličky, **G D** e,
Emi kdo vás tu **Hmi** zanech **A** al
D Čí že ste, husličky, **G D** e,
Emi kdo vás tu **Hmi** zanech **A** al
Emi7 na trávě pová **D** lané **G** ,
Emi na trávě **A** pová **D** lané **G**
Emi u paty **Hmi** oře **A** cha? **Emi, Hmi, A**
- A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy,
A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy,
že ste, husličky, samé
že ste, husličky, samé na světě zostaly?
- A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát,
A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát,
co sa mu enem zdálo, bože(-),
co sa mu enem zdálo, bože(-), že už vjec nechtěl hrát?
- Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela,
Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela,
až sa tá bude trápit,
až sa tá bude trápit, která ho nechtěla.

Vlasta Redl: Sbohem galánečko

- C Sbohem galá Ami nečko Dmi já už musím G C D7 jí ti
G sbohem galá Emi nečko Ami já už musím D jíti G4sus G
Dmi Kyselé ví G nečko, C kyselé ví Dmi neč G ko
C Podalas mně Dmi G C pi tí
- Sbohem galánečko rozlučme sa v pánu
Kyselé vínečko, kyselé vínečko, Podalas mně v džbánu.
- Ač bylo kyselé přeca sem sa opil
Eště včil sa stydím, eště včil sa stydím
Co jsem všechno tropil
- Ale sa nehněvám žes mňa ošidila
To ta moja žízeň to ta moja žízeň, ta to zavinila

Jiří Suchý: Marnivá sestřenice

- A Měla vlasy, samou loknu, já, E jeje
ráno přistoupila k oknu, E7 já, A jeje
Vlasy samou A7 loknu měla D a na nic víc F7 nemyslela
A a na nic víc F# nemyslela, H7 já, E7 já, A já
- Nutno ještě podotknouti, já, jeje že si vlasy kulmou
krouť já, jeje,
Nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, já, já, já
- Jednou vlasy sežehla si, já, jeje, tím pádem je konec
krásy, já, jeje
Když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, já, jeje
- O vlasy už nestará se já, jeje, a diví se světa kráse já, jeje
Vidí plno jinejch věcí a to zato stojí přeci
a to zato stojí přeci já,jé,jé

Karel Plíhal / Jiří Žáček

Nosorožec

- Ami** Přivedl jsem domů Božce **Dmi** nádherného
Ami nosorožce,
Dmi originál **Ami** tlustokožce, **D#dim** koupil jsem ho
v **E7** hospodě.
Ami Za dva rumy a dvě vodky **Dmi** připadal mi **Ami** velmi
krotký,
Dmi pošlapal mi **Ami** polobotky, **E7** ale jinak **Ami** v pohodě.
Dmi Vznikly menší **Ami** potíže **E7** při nástupu **Ami** do zdviže,
Dmi při výstupu **Ami** ze zdviže **D#dim** už nám to šlo
E7 lehce.
Ami Vznikly větší potíže, **Dmi** když Božena **Ami** v negližé,
Dmi když Božena **Ami** v negližé **E7** řvala, že ho **Ami** nechce.
- Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: Padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a truceje, tak si to taky slízli
- Tak tu sedím se sousedem, s nosorožcem a s medvědem,
nadáváme jako jeden **H7** na ty naše **Ami** slepice.

Karel Plíhal

Námořnická

1. ^D Maličký námořník v ^G krabičce od mýdla
^D vydal se ^{A7} napříč ^D vanou,
bez mapy, buzoly, ^G vesel a kormidla
^D pluje za kr ^{A7} ásnou Jan ^D ou.

R: ^{F#mi7} Za modrým ^{Hmi7} obzorem ^{F#mi7} dva mysy
^{Hmi7} naděje
^E lákají odvážné ^{A7} kluky,
^D snad právě na něho ^G štěstí se usměje,
^D cíl má už ^{A7} na dosah ^D ruky.

2. Maličký námořník v krabičce od mýdla
zpocený tričko si svlíká,
moře je neklidný, Jana je nastydlá,
kaše a lodkou to smýká.

R:

3. Maličký námořník s vlnami zápasí,
polyká mýdlovou pěnu,
lodka se potápí, v takovémto počasí
je těžké dobývat ženu.

R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
čekají na další kluky,
maličký námořník i študák z koleje
mají cíl na dosah ruky.

Karel Plíhal

Ráda se miluje

®: **Ami** Ráda se miluje, **G** ráda **C** jí, **F** ráda si **Emi7** jenom tak
Ami zpívá,

vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

1. **Fmaj** Než vítr dostrká **Cmaj** k útesu

Fmaj tu její legrační **Cmaj** bár **E** ku

a **Ami** Pámbu si ve svém **G** note **C** su

Fmaj udělá **Emi7** jen další **Ami** čárku. ®:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí, v jinačí tělesný schránce.®:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští. ®:

Dvě spálený srdce

1. Tr **C** amvají dv **G** ojkou j **F** ezdíval jsem d **G** o Židen **C** **G, F, G**
z t **C** ak velký l **G** ásky v **F** ětšinou n **G** ezbyde n **Ami** ic,
z t **F** akový l **C** ásky js **F** ou kruhy p **C** od očim **G** a
a dvě sp **C** álený s **G** rdce - N **F** agasaki, H **G** irošim **C** **G, F, G** a.

2. Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

3. Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hrála, když mi někdy bylo zima,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima. =1.

Čarodějnice z Amesbury (Asonance)

1. Zuzana ^{Dmi} byla dívka, ^C která žila v ^{Dmi} Amesbury,
s jasnýma ^F očima a ^C řečmi pánům ^{Dmi} navzdory,
sou ^F sedé o ní ^C říkali, že ^{Dmi} temná kouzla ^{Ami} zná
a ^B že se lidem ^{Ami} vyhýbá a s ^B ďáblem ^C pletky ^{Dmi} má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davы běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Asonance

Dva Havrani

1. Když jsem se z ^{Dmi} pole ^C vrace ^{Dmi} la,
dva havrani jsem ^C slyše ^{Dmi} la,
jak jeden ^F druhého se ptá- ^C á:
/: ^{Dmi} kdo dneska večer ^C ři nám ^{Dmi} dá? :/
2. Ten první k druhému se otočil a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl /: a takto jemu odpověděl :/
3. "Za starým náspem, v trávě schoulený tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá, /: jen jeho kůň a jeho milá. :/
4. "Jeho kůň dávno po lesích běhá a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa, /: hostina naše už se chystá. :/
5. "Na jeho bílé tváře usednem a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme, /: z vlasů si hnízdo postavíme. :/

Čechomor

Mezi Horami

1. ^{Emi} /:Mezi horami lipka zelená:/
^G /:Zabili Janka ^D Janíčka, ^{Emi} Janka
miesto ^D jele ^{Emi} ňa:/
1. Keď ho zabili zamordovali
Na jeho hrobě, Na jeho hrobě Kříž postavili
2. Ej, křížu, křížu ukřížovaný
Zde leží Janík. Janíček, Janík Zamordovaný
Tu šla Anička Plakat Janíčka
Hneď na hrob padla, A viac nevstala Dobrá Anička

Fleret

Zafúkané

1. **Dmi** Větr sněh **D9** zanésl z **Dmi** hor do po **D9** lí,
Dmi já idu **F** přes kopce, **C** přes údo **Dmi** lí,
F idu k tvej **C** dědině zatú **F** lanej,
B cestič **F** ky sněhem sú **A** zafúka **Dmi** né

Bmaj7, Dmi, A4sus

- R: /: **Dmi** Zafúka **F** né, **C** zafúka **F** né
B kolem mňa **F** všeco je **Gmi** zafúka **A** né:/
B kolem mňa **Gmi** všeco je **A** zafúka **Dmi** né:/

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snád' enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

- R: /: Ale(-) zafúkané, zafúkané,
okénko k tobě je zafúkané. :/

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

- R: /: Zafúkané, zafúkané,
mé stopy k tobě sú zafúkané. :/

Jiří Dědeček

Když se kouří konopí

1. **Ami** Tuhle jsem byl u známejch, kouřila se tráva,
všichni jsme se těšili, **E** až si dáme **Ami** páva,
la la la ..., **E** až si dáme **Ami** páva.

2. Kouřilo se konopí dovezený z dálky
a jedna holka říkala, že se bojí války,
la la la ..., že se bojí války.

R: **Ami** Nám se ale o válce **E** mluvit nechtělo,
když se kouří konopí, tak **Ami** má bejt veselo,
la la la ..., **E** má bejt vese **Ami** lo.

3. Vod tý doby váháme, koho s sebou vezmem
a když přijde konopí, už tu holku nezvem,
ne ne ne ..., už tu holku nezvem.

R: Aspoň tady nepadne žádná další zmínka,
po kerý pak člověku nešmakuje dýmka,
la la la ..., nešmakuje dýmka.

Ami Tuhle jsem byl u známejch,
kouřila se tráva, la la la **E Ami** ..

Mága a Žďorip: Nejlíp jim bylo

1. Nejlíp jim ^C bylo ^{Fmaj7}
^C když ^{Fmaj7} nevěděli co ^C dělají ^{Fmaj7, C, Fmaj7}
jenom se ^G potkali ^F a neznělo to ^C špatně ^{Fmaj7}
 2. tak se snažili, a opravdu si užívali
jenom existovali, a čas běžel skvěle
- R: ^F nechám si projít ^C hlavou
^G kam všechny věci ^{Ami} plavou
^F jestli je všechno jen ^C dech
^G tak jako kdysi v noci
^{Ami} spolu potmě na schodech ^{C, Fmaj7}
3. pak se ztratili a chvílema se neviděli
jenom si telefonovali a byli na tom bledě
 4. a když se vrátili už dávno nehořeli
jenom dál usínali chvíli spolu - chvíli vedle sebe
- R: nechám si projít hlavou...
- R: nechej si projít hlavou....

Psí Vojáci

Russian mystic pop

1. **Ami** Chodím po tom městě

a **F** nemám ani na tramvaj

G není jaksi na místě

že **Ami** bych se z toho vyhrabal

půjčil jsem si pětistovku a od výčepu k baru

jsem ji mezi prstama proměnil v mlžnou páru

R: **Ami** Hej hej . hej **F** hej . hej **G** hej . jsem mla **Ami** dej

Hej hej ... hej hej ... hej hej ... jsem mladej

Gmi Připadá mi to děsný ale **D** začíná mi bejt **F** tohle město

C těsný (3x)

2. Ani šanci nemám že bych se ráno nasnídal

příteli se ozvu na oběd se pozvu

z hlediska věčnosti jsem plnej blbostí

subspecie ternitatis holky holky Dakar Paris

R: Hej hej ...

3. Až večer budu usínat schoulím se do sebe

a budu vzpomínat že měl jsem kdysi tebe

nikdo už mi nezavolá nikdo už mě nepohladí

všem lidem totiž moje bytost vadí

R: Hej hej ...

Jablkoň

Velmi nesmělá

- Dmi** Potkali se v pondělí v **Ami** pondě **Dmi** lí
Dmi Byli velmi nesmělí **C** nesmě **A7** lí
F A tak oba dělali **Gmi7** dě **Asmi7** la **Ami7** li
Dmi Jakoby se neznali **Ami** nezna **Dmi** li
- V úterý sebral odvalu, odhodlal se k pozdravu
A pak v citové panice, prchali oba k mamince
R: **F** Sema **A** for popásá **B** chodce
motorky **F** auta **C** tramva **F** je
A všechny **A** cesty dneska **B** vedou
/: **F** do pekla i **C** do rá **F(Dmi)** je :/
3. Ve středu spolu postáli, dívali se do dáli
A do dáli se dívali, i když už spolu nestáli
4. Ve čtvrtek přišel první zvrát, prohlásil že má ji rád
A ona špitla do ticha, že na ni moc pospíchá
R: Semafor ...
5. V pátek to vzal útokem, Jak tak šli krok za krokem
Přesně v šestnáct dvacet pět, zavadil loktem o loket
6. V sobotu ji chyt za ruku, hlavou jí kmitlo je to tu
A jak hodiny běžely, drželi se drželi
R: Semafor ...
7. V neděli už věděli, že jsou možná dospělí
A tak při sedmém pokusu, dal jí pusu na pusu
Když zas přišlo pondělí, příšerně se styděli
A tak oba dělali, jakoby se neznali

Klíč: Omnia Vincit Amor

1. **Dmi** Šel pocestný kol **C** hospodských **Dmi** zdí,
F přisedl k nám a **C** lokálem **F** zní
Gmi pozdrav jak svaté **Dmi** příkázá **C** ní:
Dmi Omnia **C** vincit **Dmi** Amor.

2. Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
Omnia vincit Amor.

R: Zlaťák **F** pálí, **C** nesleví **Dmi** nic,
šťěstí v **F** lásce **C** znamená **F** víc,
všechny **Gmi** pány **F** ať vezme **C** d'as! **A**
Dmi Omnia **C** vincit **Dmi** Amor

3. Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč -
Omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
Omnia vincit Amor. R: Zlaťák pálí...

5. Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: "Pochopíš sám,
všechno přemáhá láska." R: Zlaťák pálí...

6. Ted' s novou vírou obcházím svět,
má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím tou větou všech vět:

/: Omnia vincit Amor. :/

Jdou po mě jdou

1. Býval jsem ^D chudý jak ^G kostelní ^D myš,
na půdě ^{F#mi} půdy jsem ^{Hmi} míval svou ^A skrýš,
/: ^G pak jednou v ^D létě ^A řek' jsem si: ^{Hmi} at',
^G svět factu ^D je tě, a ^G tak mu to ^D vrať. :/
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
/: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :/
- R: Jdou po mně, ^D jdou, ^G jdou, ^D jdou,
na každém rohu ma ^G jí fotku ^A mou,
^G kdyby mě ^D chytli, ^A jó, byl by ^D ring,
tma jako v pytli je v ^C celách Sing-^G sing. ^{A, D}
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudička vdova mi nabídla byt,
/: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :/
4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
/: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :/ R:
5. Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
/: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen at' mají vztek. :/
1. R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Když mě brali za vojáka

1. ^{Ami} Když mě brali za vo^C jáka
^G stříhali mě doho^C la.
Já ^{Dmi} vypadal jsem jako ^{Ami} blbec
^E Jak ti všichni doko^F la,
^G la, ^C la, ^G la, ^{Ami} jak ti všichni ^E doko ^{Ami} la.
2. Zavřeli mě do kasáren,
začali mě učit
jak má správný voják žít
a svou zemi chránit.
3. Na pokoji po večerce
ke zdi jsem se přitulil.
Já vzpomněl jsem si na svou milou
krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce,
měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic
5. Neplačte, vy oči moje,
ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
a tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu,
před branou ho potkala.
Řek jí, že má zrovna volnej kvartýr
Tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila.
Na shledanou, pane Fráňo Šrámků,
písnička už skončila.
La, la, la, jakpak se Vám líbila?
La, la, la, no nic moc extra nebyla.

Jaromír Nohavica

Pijte vodu

R: /: ^CPijte vodu, pijte pitnou vodu,
pijte vodu a ^{G7}nepijte ^Crum:/ ^{G7}

^CJeden smutný ajznboňák
pil na pátém nástupišti ^Gajerko ^Cňak.

^CHuba se mu slepila a diesellokomotiva ho ^Gzabi ^Cla.

R: Pijte vodu,...

1. V rodině u Becherů pijou becherovku přímo ze džberů.
Proto všichni Becheři mají trable s játrama a páteří.

R: Pijte vodu,...

2. Pil som vodku značky Gorbačov a potom
povedal som všeličo a voľačo.
Vyfásol som za to tri roky,
teraz pijem chlórované patoky.

R: Pijte vodu,...

3. My jestežny chlopci z Warszawy,
chodime pociungem za robotou do Ostravy.
Štery litry vodky i mnužstvo piv,
po prostu bardzo fajny kolektiv.

R: Pijte vodu,...

1. Jedna paní v Americe ztrapnila se převelice.
Vypila na ex rum, poblila jim Bílý dům.

R: Pijte vodu,...

Jaromír Nohavica

Dokud se zpívá

1. ^C Z Těšína ^{Emi} vyjíždí ^{Dmi7} vlaky co ^F čtvrthodi ^C nu, ^{Emi, Dmi7,}
^G

včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
^F svatý ^G Medard, můj ^C patron, ťuká si na ^{Ami} če ^G lo,
ale ^F dokud se ^G zpívá, ^F ještě se ^G neumřelo. ^{C, Emi, Dmi7,}
^{G, C}

2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
/: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :/

Jaromír Nohavica

Píseň zhrzeného trempa

1. ^C Poněvadž nemám ^G kanady
a ^F neznám písně ^C z pamp
^F ho, ho, ^C ho - ^{G7} neznám písně z ^C pamp ^{G7}
Vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp
Ho, ho, ho - že prý jsem houby tramp

2. Napsali si do cancáků, jen ať to každěj ví,
vyloučený z řad čundráků, ten frajer libový

R: ^C Já jsem ^G ostuda traperů ^{Ami}
^F já mám rád ^C operu,
^G já mám rád ^C jazz- ^{G7} rock
^C Chodím ^G po světě ^{Ami} bez nože,
to ^F prý se ^C nemože, ^G to prý jsem ^C cvok
^F Já jsem nikdy neplul na ^C šífu
a všem ^{D7} šerifům jsem říkal, ba ^G ne, pane ^{G7}
^C Já jsem ^{E7} ostuda ^{Ami} trempů,
^F Já když ^C chlempu, tak v ^{G7} autokempu ^{C,G,C}

3. Povídal mi frajer Džou, jen žádný legrácky
jinak schytneš na bendžo, čestný čundrácky
A prý se můžu vrátit zpět až dám se do cajku
A odříkám jim naspaměť akordy na vlajku

4. A tak teď chodím po světě a mám zaracha
Na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha
Dokud se tramské úřady nepoučí z chyb
Zpívám si to svý nevadí a zase bude líp

R: Já jsem ostuda ...

Jaromír Nohavica: Kometa

1. **Ami** Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi zmizela jako laň **G7** u lesa v remízku,
C v očích mi zbylo jen **E7** pár žlutých penízků.
2. Penízky ukrýl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
- R: **Ami** O vodě, o trávě, **Dmi** o lese,
G7 o smrti, se kterou smířit **C** nejde se,
Ami o lásce, o zradě, **Dmi** o světě
E a o všech lidech, co kdy **E7** žili na téhle **Ami** planetě.
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R: Na na na ...
5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě.....bude to písnička o nás a kometě ...

Karel Kryl: Anděl

1. Z rozmláče^C nýho kostela^{Ami} v krabici s^C kusem mýdla^{G7}
přinesl jsem si anděla polámali mu křídla.
Díval se na mě oddaně já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému
- R: A proto prosím věř mi chtěl jsem ho žádat
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat
/:^C co mě čeká^{Ami} a^{G7} nemine^C :/
2. Pak hlídali sme oblohu pozorující ptáky
debatující o Bohu a hraní na vojáky
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel si ji schovat
To asi ptákum záviděl že mohou poletovat
3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice
A tak jsem pozbyl anděla on oknem uletěl mi
Však přítel prý mi udělá nového z mojím helmy

Jakub Noha

Motýlí hra

1. Motýlí ^{Ami}hra při níž se tančí ^Dvalčík,
já tě ^Gchci a ^Cty mě ^{H7}taky ^{Emi}chceš,
motýlí ^{Ami}hra při níž se tančí ^Dvalčík,
hudba ^Ghraje a ^Ctanec ^{H7}začí ^{Emi}ná.
2. Pálili smrtku a vesele se smáli,
chválili život a bylo jim do tance,
hřáli si lože a s životem si hráli,
brázdili moře, aby měli šťastný klid.
- R: My jsme motýlí hra při níž se tančí valčík,
já tě chci a ty mě taky chceš,
my jsme motýlí hra při níž se tančí valčík,
hudba hraje a tanec začíná.
3. Chtěli se vznést tak říkali si láska,
nechtěli se splést, tak říkali si nenávist,
a bez víry se hbitě proplétali,
jenže nad tím vším stříbrný obláček.
- R: My jsme motýlí hra při níž se tančí valčík,
já tě chci a ty mě taky chceš,
jenže co bude dál to nikdo z nás už neví,
budem se chtít a budeme se opouštět
budem se ^{Ami}chtít ^{D, G}
a ^Cbudeme si ^{H7}odpou ^{Emi}štět

Ivan Mládek

Jožin z bažin

1. **Emi** Jedu takhle tábořit **H7** Škodou 100 na **Emi** Oravu,
spěchám proto, riskuji, **H7** projíždím přes **Emi** Moravu.
D7 Řadí tam to **G** strašidlo, **D7** vystupuje z **G** bažin,
Emi žere hlavně Pražáky a **H7** jmenuje se **Emi** Jožin. **D7**

R: **G** Jožin z bažin močá **Gdim** lem se **D7** plíží,
Jožin z bažin k vesnici se **G** blíží,
Jožin z bažin už si **Gdim** zuby **D7** brousí,
Jožin z bažin kouše, saje, **G** rdousí.
C Na Jožina **G** z bažin, **D** koho by to napad **G** lo,
C platí jen a **G** pouze **D** práškovací letad **G** lo. **H7**

2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
"Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

R: Jožin z bažin...

3. Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

4. R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Kabát

Colorado

1. ^ETáta vždycky říkal hochu žádný ^Astrachy
seš kovboj ^Ev Coloradu můžeš krávy ^Hpást
já radši ^Eutratil jsem psa a všechny ^Aprachy
do srdce ^EEvropy já ^Hv klidu odjel ^Ekrást

2. Narvaný kapsy prsteny řetězy zlatý
tam kolem krku místní indiáni maj
a ti co nemakaj tak sou nejvíc bohatý
musím si pohnout dokavad' tam rozdávaj

R: Z Billa na Nováka změním si svý jméno
a až tu malou zemi celou /:rozkradem:/
tak se vrátím ve svý rodný Colo ^{C#mi}ra ^Ado
a o tý zlatý žíle řeknu doma všem

3. Tam kradou všichni co okolo bydlej
šerif se na ně jenom hezky usmívá
kdyby se nesmál tak ho okamžitě zmydlej
házej mu kosti za to že se nedívá

4. Místo krav tam nelžu vám prej pasou holky
a když jim nezaplatíš vyrazej ti dech
ale s IQ to tam nebude tak horký
místo na koních tam jezděj v medvědech

R: 2x

Olympic

Dej mi víc své lásky

1. **Emi** Vymyslel jsem spoustu nápadu , a **G** úú
co **Emi** podporujou hloupou náladu, a **D** **H7** úú,
Emi hodit klíče do kanálu, **A** sjet po zadku **Ami** holou skálu
Emi v noci chodit **H7** strašit do hra **Emi** du

2. Dám si dvoje housle pod bradu, aúú,
v bíle plachtě chodím pozadu, aúú,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu , aúú.

R: **G** Má drahá dej mi víc, **H7** má drahá dej mi víc,
Emi má drahá **C** dej mi víc své **G** lásky, a **D7** úú
G Já nechci skoro nic, **H7** já nechci skoro nic,
Emi já chci jen **C** pohladit tvé **G** vlásy, a **H7** úú

3. Nejlepší z těch divnej nápadu , aúú,
mi dokonale zvednul náladu, aúú,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západu , a **D7** úú

R: Má drahá dej mi víc ...

Hvězda na Vrbě

1. Kdo se ^{Ami} večer ^{Emi} hájem ^{Ami} vrátí,
^F ten ať ^{Emi} klopi ^{G7} zra ^C ky, ^{Emi, G}
ať je ^{Ami} nikdy ^{Emi} neo ^{Ami} brací
^{Dmi} k vrbě ^{Emi} křivola ^E ký. ^{A, C, Emi, G}
2. Jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,
že na vrbě kromě listí, ^{Dmi} visí ^F malá hvěz ^{Ami} da.
- R: Vidě ^C li jsme jednou ^F v lukách,
plakat ^C na tý vrbě ^F kluka,
který ^{Dmi} pevně věřil ^{B7} tomu,
že ji ^{D7} sundá z toho ^{G7} stromu.
3. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,
ať jde klidně přesto hájem, hvězda někdy spadne.
Ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si,
a pro ty co kolem chodí na tu větev zavěsí.
- R: Viděli jsme ...

Milenci v texaskách

1. **C** Chodili spolu z velké **Ami** lásky
F a sedmnáct jim bylo **Ami** let **G7**
C a do té lásky bez nad **Ami** sázky
F se vešel celý širý **Ami** svět.

Rf: **F** Ten svět v nich **Dmi** ale viděl **Emi** pásky
F a jak by mohl nevi **G7** dět.
C Vždyť horovali pro te **Ami** xasky
F a sedmnáct jim bylo **Ami** let.

2. A v jedné zvláště slabé chvíli,
za noci silných úkladů,
ti dva se spolu oženili,
bez požehnání úřadů.

Rf: Ať vám to je či není milé,
měla ho ráda, měl ji rád.
Odpusťte dívce provinilé,
jestli vám o to bude stát.

Ať vám to je či není milé,
měla ho ráda, měl ji rád.
A bylo by moc pošetilé,
pro život hledat jízdní řád.

3. Tak jeden mladík s jednou slečnou,
se spolu sešli na trati.
Kéž dojedou až na konečnou,
kéž na trati se neztratí,
kéž na trati se neztratí.

Slavíci z Madridu

Ami, Emi, H7, Emi

la la-la-la-la-la-la ...

1. **Ami** Nebe je modrý a **H7** zlatý, bílá sluneční **Emi** záře,
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína. **E7**
R: **Ami** Žízeň je veliká, **Emi** život mi utíká
H7 nechte mě příjemně **Emi** snít,
Ami ve stínu pod fíky **Emi** poslouchat slavíky,
H7 zpívat si s nima a **Emi** pít.
2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.
R: Žízeň je veliká...
3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada
stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.
R: Žízeň je veliká...

Ivan Hlas: Na kolena

1. Táhněte ^C do háje - všichni ^{Ami} pryč
Chtěl jsem jít ^C do ráje a nemám ^{Ami} klíč
Jak si tu ^C můžete takhle ^{Ami} žrát?
Ztratil jsem ^F holku, co jí mám ^G rád

2. Napravo, ^C nalevo nebudu mít ^{Ami} klid
Dala mi ^C najevo, že mě nechce ^{Ami} mít
Zbitej a ^C špinavej, tancuju ^{Ami} sám
Váš pohled ^{Dmi} káravej už dávno ^G znám

R: Pořád jen: ^F Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena ^C Jé, jé, jé
Pořád jen: ^F Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena ^C Jé, jé, jé
Pořád jen: ^F Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena
^C Je to ^{Ami} tak a vaše ^F saka vám posere ^G pták

3. Cigáro do koutku si klidně dám
Tuhletu pochoutku vychutnám sám
Kašlu vám na bonton, Bejby si chytřej chlap
Sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav

4. Pořád jen: Na kolena, na kolena ...

5. Pořád jen:
Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena
Je to tak, tenhleten barák vám posere pták

Ivan Hlas: Jednou mi fotr povídá

1. ^{E7}Jednou mi fotr povídá, ^{A7}zůstali jsme už sami dva,
^{H7}že si chce začít taky trochu ^{E7}žít,
nech si to projít palicí a nevracej se s vopicí,
snaž se mě hochu trochu pochopit.

Ref: Já ^{H7}šel, šel dál, baby, ^{E7}kam mě Pánbůh zval,
já ^{H7}šel, šel dál, baby, a ^{A7}furt jen tancoval,
na ^{E7}každý divný hranici, na ^{A7}policejní stanici
^{H7}hrál jsem jenom ^{E7}rock'n'roll for you.

2. Přiletěl se mnou černej čáp, zobákem dělal klapý klap
a nad kolíbkou Elvis Presley stál,
obrovskej bourák v ulici, po boku krásnou slepici
a lidi šeptaj: přijel nákej král.

Ref: Já šel, šel dál, baby, kam mě Pánbůh zval, ...

3. Pořád tak nák nemohu, chytit štěstí za nohu
a nemůžu si najít klidnej kout,
bláznivý ptáci začnou řvát a nový ráno šacovat
a do mě pustí vždycky silnej proud.

Ref: Já šel, šel dál, baby, kam mě Pánbůh zval, ...

Já s tebou žít nebudu

1. **Ami** Bylas' jak poslední hlt **H** vína,
E7 sladká a k ránu bolavá, **Ami, Adim, E7**
Ami za nehty výčitky a špí **H** na,
E7 říkalas': dnešní noc je tvá. **Ami, Adim, E7**

- R: **C** Co my dva z lásky vlastně **E** máme,
Dmi hlubokou **Adim** šachtou padá zd **E7** viž, já říkám "kiš-
kiš",
Ami navrch má vždycky těžký **H** kámen
E7 a my jsme v koncích čím dál blíž, **Ami, Adim, E7**
/: **Ami** a me tu ha nadži vava **Dmi** jaj dari **Adim** dari **E7** daj. :/

2. Zejtra tě potkám za svým stínem,
neznámí známí v tramvaji,
v cukrárně kávu s harlekýnem,
hořká a sladká splývají.

R:

1. Bylas' jak poslední hlt vína,
zbývá jen účet zaplatit a jít,
za nehty výčitky a špína
a trapný průchod banalit.

- R: Co my tři z lásky vlastně máme,
hlubokou šachtou padá zdviž, co čumíš, kiš-kiš,
navrch má vždycky těžký kámen
a my jsme v koncích čím dál blíž,
a me tu ha

*: /: /: **Ami** Navrch má vždycky těžký **H** kámen
E7 a my jsme v koncích čím dál **Ami** blíž **(Adim, E7)** ... :/ :/

Tomáš Klus: Marie

1. Je ^Cden. Tak ^Epojd' Marie ven.
Budeme ^Fžít. A házet ^Gšutry do oken.
Je ^Cdva. Necháme ^Edoma trucovat.
Když ^Fnechtějí - nemusí. ^GNebudem se vnucovat.
Jémine. ^CVšchno ^Ezlý jednou pomine.
Tak ^FMarie. ^GCo ti je?
 2. Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.
Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.
A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.
 3. Je to jed. Mazat si kolem huby med.
A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádíjé.
 4. Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.
Jako loni. Slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije. A to mě zabije.
A to mě zabije. Jistojistě.
- Ref. Já ^Cmám Marie ^Erád. Když má ^Fmoje bytí ^Gspád.
Bytí ^Cvěčně na cestách. ^EA kránu ^Fspícím plícím.
^GŽivot vdechovat. ^CNechtěj mě milovat.
^ENechtěj mě milovat. ^FNechtěj mě milovat. ^G
5. Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
Bytí věčně na cestách. A kránu spícím plícím.
Život vdechovat. ^{C, E, F, G}
 6. Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.
Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě.
Jen prosté. Spříznění duší.
Aniž by kdokoli. Cokoli tušil.

Lucie: Amerika

1. ^C Nandej mi ^G do hlavy tvý ^{Dmi} brouky
A Bůh nám seber bezna ^C děj
V duši zbylo světlo z jedný holky
Tak mi teď za to vynadej
Zima a promarněný touhy
Do vrásek stromů padá déšť
Zbejvaj roky asi ne moc dlouhý
Do vlasů mi zabrou ^F kej pá ^G pa pá ^C pá

R: pá ^{G/H} pá pa ^{Ami} pá, pá pa pa ^C pá
pá ^{G/H} pá pa ^{Ami} pá, pá pa pa ^C pá

2. Tvoje oči jenom žhavý tóny
Dotek slunce zapadá
Horkej vítr rozezní mý zvony
Do vlasů ti zabrouká pá pa pa pá

R:

3. Na obloze křídla tažnejch ptáků
Tak už na svý bráchy zavolej
Na tváře ti padaj slzy z mraků
A Bůh nám sebral beznaděj
V duši zbylo světlo z jedný holky
Do vrásek stromů padá déšť
Poslední dny hodiny a roky
Do vlasů ti zabrouká pá pa pa pá,

R:

Lucie: Sen

1. Stíny ^D dnů a snů se k obratníku ^G stáčí
Ruce ^D snů černejch se snaží zakrýt ^G oči
Světlo ^{Emi} tvý prozradí proč já ^D vím
S novým ^{Emi} dnem že se ^G zas navrá ^A tí

2. Mraky se plazí, vítr je láme
Stíny tvý duše rozplynou se v šeru
Ve vlnách opouští po hodinách mizí
A měsíc nový stíny vyplaší

Ref: Proud motý ^D lů unáší strach
Na listy ^G sedá hvěznej prach
Proletí ^{Hmi} ohněm a mizí stále ^A dál
Neslišný ^D kroky stepujou
V nebeským ^G rytmu swingujou
Že se ^{Hmi} ráno, že se ráno vytra ^A tí

3. Stíny dnů vyrostou a zmizí
Nebeský znamení, rosvěcujou hvězdy
Všechno ví z povzdálí vedou naše kroky
A měsíc nový stíny vyplaší. ®:

Ref: Proud motýlů unáší strach
Na listy sedá hvěznej prach
a nový stíny vyplaší

Yoyo Band: Karviná

1. Hledám^D zase temnej kout,
kdepak^{F#mi7} moh bych obejmout
jeden^{Gmaj7} den tam v Karvi^D né.^A
Hebkej^D vítr do očí
s černou^{F#mi7} vášní zakročí,
jeden^{Gmaj7} sten - tam^A v Karvi^D né.^A
2. Nebe mělo plno stuh
slunce mělo rudej pruh
a dítě bylo hmm - nevinné.
Smělo jen tak trochu číst,
v ruce držet tátův list
a ptát se proč, proč sa země houpá.
- Ref: Černý^{Hmi} ptáci mu stelou^D postel nebe^E skou
nedá^{Hmi} práci tu sehnat^D holku nehez^A kou.
/:Mírnej vz^D tek s mírnou^{Gmaj7} hlavou,
duši často^A mění v alko^{Hmi} hol, tam v Karvi^{Gmaj7} né, v
Karvi^A né.:/
3. Těžní věž je jako úd
měsíc pije žlutej sud
a dává pusu nezvěstné
její oči nejsou fajn,
její ústa lecos znaj
Smutně obhlížím ten kraj
4. Hledám zase temnej....

Miloš Štědroň

Zabili, zabili

5. ^DZabili ^Gzabili, ^{Emi}chlapa z Kolo ^Gčavy ^D
řekněte ^Ghrobaři, ^{Emi}kde je pocho ^Gvaný ^D

R: Bylo tu není tu, havrani ^Gna plotu
bylo víno v ^Dsudě, teď tam voda ^Gbude
není ^Dnení tu

6. Špatně ho zabili, špatně pochovali
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali

R: Bylo tu, není tu ...

7. Vítr ho roznesl, po dalekém kraji
havrani pro něho, na poli krákají

R: Bylo tu, není tu ...

8. Kráká starý havran, krákat nepřestane
dokud v Koločavě, živý chlap zůstane

Sluňákov

zpěvník ze Sluňákovských táborů

Jméno: